

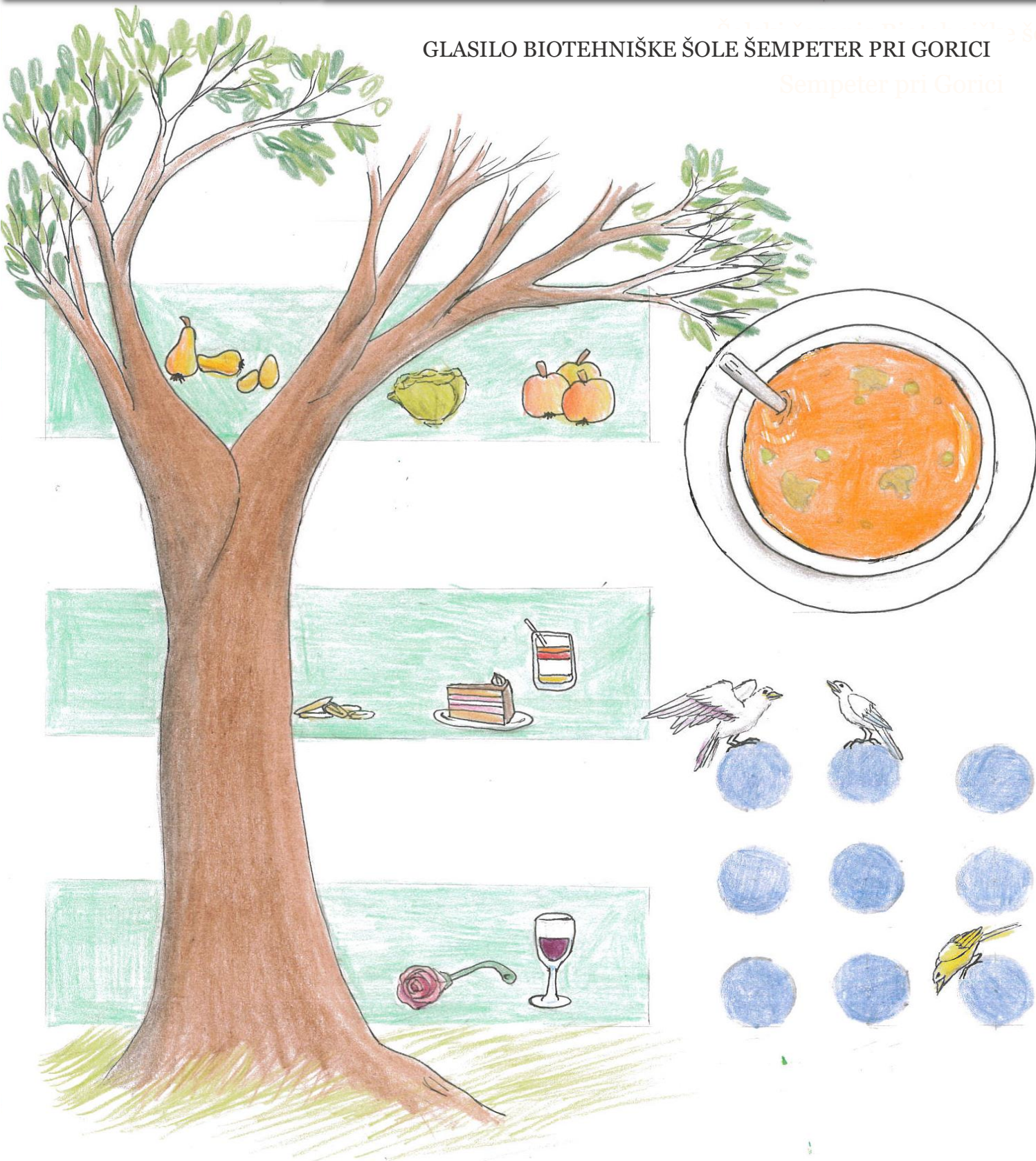
Marec 2022

Številka 2

BIO ritem

GLASILO BIOTEHNIŠKE ŠOLE ŠEMPETER PRI GORICI

Sempeter pri Gorici

BIORITEM

Šolski časopis Biotehniške šole Šempeter pri Gorici
2. številka
Marec 2022

Uredniški odbor: Matevž Podbersič, Tine Nabergoj, Tinkara Prinčič, Andreja Hauptman,
Nežka Černe Gec
Glavna urednica: Tajda Hvala
Oblikovanje: Saraja Samec
Ilustracije in naslovnica: Živa Kostić Križnič
Jezikovni pregled: Valentina Kobal
Tisk: BTŠ
Naklada: 100 izvodov

Kazalo

Uvodnik.....	4
Kdo je Matevž Podbersič, predsednik dijaške skupnosti?	8
Brezpilotni zrakoplovi	11
Projekti.....	13
Projekt svinjski hlev, reja, zakol in predelava dveh prašičev	15
Tekmovanje Popri 2022	17
Izmenjave.....	19
Literarno srečanje na Biotehniški šoli.....	21
Obisk slovenskega izseljenca Mirka Vasleta	22
Vedre bližine med nami.....	23
Odlomki iz esejev na Cankarjevem tekmovanju	25
Bistvo je očem nevidno	27
Literarni kot(l)iček.....	29
Strip I.	39
Strip II.....	42
Prazniki prihajajo	43
Črkovni sudoku.....	50

- Janezek, že petič ta teden zamujaš? Ali te to slučajno veseli?
- Seveda me. To pomeni, da je danes petek!

Uvodnik

Drage bralke, dragi bralci!

V prvi polovici šolskega leta se je na naši šoli zgodilo veliko zanimivega. Udeležili smo se tekmovanj na različnih področjih, na katerih smo pokazali svoje znanje in spretnosti ter dosegli pohvalne rezultate. Poleg tega smo širili svoja obzorja, spoznavali nove kraje na dijaških izmenjavah in se učili o različnih kulturah na ekskurzijah. V tem času smo tudi gostili tudi nekaj pomembnih osebnosti, ki so dodale edinstven kamenček k bogatem mozaiku obiskovalcev naše šole. Skupaj smo ustvarjali zanimive dogodke, proslave, organizirali dan odprtih vrat in še marsikaj drugega. Vse to pa ne bi bilo mogoče, če ne bi delovali skupaj, kot celota, ki stremi k istim ciljem.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste prispevali svoje fotografije, risbe in literarne zapise, da je lahko iz vseh majhnih delčkov nastala tako bogata celota. Prav vsaka zgodba je drugačna, kot je vsak izmed nas po svoje poseben, a vsi smo del Biotehniške šole Šempeter, ki nas združuje, izobražuje in oblikuje.

Kako smo se družili, izobraževali in kaj vse smo s skupnimi močmi ustvarili, si lahko ogledate in preberete na naslednjih straneh. Da se boste lažje prebijali skozi vsebino, smo tu pa tam dodali šaljive šolske pripetljaje.

Ob tej priložnosti pa bi k ustvarjanju naslednje številke že sedaj lepo povabili prav vse dijake naše šole.

Želimo vam prijetno branje!

Matevž Podbersič, 3. KT

»Če človek v življenju počne tisto, kar ga veseli, je to lahko recept za njegovo srečo.«

POGOVOR Z GOSPODOM MILANOM TURKOM, ŽUPANOM OBČINE ŠEMPETER-VRTOJBA

Gospodu Milanu Turku, ki je župan občine Šempeter-Vrtojba že 12 let, smo zastavili par vprašanj o poteku njegove kariere, o vodenju občine, o načrtih za prihodnost in o življenjskih nasvetih.

Gospod Turk, po poklicu ste magister elektrotehniških znanosti. Kaj Vas je pripeljalo v sedlo župana mlade občine Šempeter-Vrtojba?

Svoj poklic iz tehniške stroke imam še vedno zelo rad. Še vedno sem pa tja kaj uredim na domačem računalniku in sledim razvoju tehnike v svetu.

Se je pa zgodilo tako, da so se po letu 1990 v Sloveniji dogajale kar velike demokratične spremembe. Veliko ljudi, ki je imelo prej občutek, da so od upravljanja z javnimi zadevami (kar politika v najširšem pomenu besede je) odrinjeni. Sam sem bil takrat relativno mlad, so me pa poleg svojega poklica vedno zanimale tudi druge stvari, povezane z družbenim življenjem. Rad sem kaj organiziral in gotovo me je kdo opazil in me pritegnil tudi v politično dogajanje. Eden izmed projektov v Sloveniji je bila v tistih časih tudi reforma lokalne samouprave. Lokalno samoupravo (občine kot lokalne skupnosti) je bilo potrebno organizirati po načelih, ki jih predvideva Evropska listina o lokalni samoupravi. To je pomenilo ustanovitev novih občin v Sloveniji, ki so začele v letu 1994. Občini Šempeter pri Gorici, ki je bila takrat predlagana, leta 1994 ni uspelo. Zato smo se v krajevnih skupnostih Šempeter pri Gorici in Vrtojba odločili, da do leta 1998 poskusimo še enkrat. In takrat nam je uspelo. Nastala je Občina Šempeter-Vrtojba. Že na prvih volitvah sem kandidiral za občinski svet in župana. Dosegel sem zelo lep rezultat, čeprav za župana nisem bil izvoljen. Tako sem bil 12 let dejaven v občinskem svetu, leta 2010 pa mi je uspelo postati župan. Moj motiv seveda ni bil zgolj zmagati na volitvah, ampak ponuditi resno delo in vso energijo za uspeh domače občine in dobrobit vseh prebivalcev.

Ali Šolski center Nova Gorica po Vašem mnenju usposablja primerne kadre in dovolj kadrov za potrebe zaposlovanja v vaši občini?

Občina Šempeter-Vrtojba je ena redkih občin v Sloveniji, v katerih so delodajalci, ki zagotavljajo veliko več delovnih mest, kot je delovno aktivnega prebivalstva. Ta delovna mesta so zelo raznolika in potrebno izobraževanje za tiste, ki jih zasedajo, zagotavlja veliko šol. Ena izmed institucij srednjega šolstva na Goriškem je že zelo veliko let tudi Šolski center Nova Gorica. Danes Šolski center združuje veliko različnih šol, za katere verjamem, da so zelo kvalitetne in dijakom dajo veliko potrebnega znanja. Tudi sam sem srednjo šolo končal leta 1987 na elektro šoli takratnega Tehniškega šolskega centra Branko Brelih Nova Gorica.

Seveda se potrebe gospodarstva in drugih zaposlovalcev v moderni družbi zelo hitro spreminjajo in tudi šole se morajo prilagajati potrebam po kadru. Enako velja tudi za Šolski center Nova Gorica. Verjamem, da je proces prilagajanja vedno nekoliko naporen, a je pri tem Šolski center tudi uspešen.

Biotehniška šola je z občino Šempeter-Vrtojba v zelo dobrih odnosih. Kako bi lahko v prihodnje še povečali sodelovanje naše šole z lokalno skupnostjo? Kje vidite možnosti?

Sodelovanje šole in občine bo vedno dobro. Občina je zelo vesela, da imamo Biotehniško šolo v našem kraju, ki gotovo veliko pripomore k prepoznavnosti občine in popestri vsakdanje dogajanje. Ustanovitelj srednjih šol je sicer država, zato nekega institucionalnega sodelovanja skoraj ne more biti, saj so pristojnosti države in lokalnih skupnosti ločene. Vsekakor pa lahko sodelujemo na različnih projektih, ki bi se dogajali v naših krajih. Lahko bi tudi skupaj organizirali kakšno občinsko proslavo ali drugi dogodek.

Ali so se Vam izpolnili vsi občinski načrti za leto 2021? Ali bo še kaj ostalo za leto 2022?

Vsako leto realiziramo zelo veliko načrtov. Je pa narava našega dela taka, da načrte zelo ambiciozno zastavimo, realizacija pa ni vedno odvisna samo od naše volje. Ko občina nekaj želi narediti, je v projekt običajno vključenih veliko deležnikov. Načrti so namenoma nekoliko bolj ambiciozni, izvedemo pa približno toliko, kot imamo sredstev. Tako vedno še nekaj ostane za naslednja leta, vsako leto pa tudi dodamo kakšen nov načrt. Tudi leto 2021 je bilo uspešno, pa čeprav zaznamovano s tegobami pandemije.

Ali imate kakšen recept za uspeh, recimo v šoli, v službi, nasploh v življenju?

Enostavnega recepta za uspeh v življenju ni. Pravzaprav si moramo najprej zastaviti vprašanje, kaj pomeni »uspeh«. Uspeh za vsakega človeka lahko pomeni zelo različne stvari. Zato je prav, da človek najprej sebe pozna, se ima rad in se loteva stvari, za katere meni, da mu gredo dobro od rok in je z rezultati zadovoljen. Če človek v življenju počne tisto, kar ga veseli, seveda tudi s primerno mero odgovornosti, je to lahko recept za njegovo srečo. Človek je seveda družbeno bitje in da bi lahko bil uspešen, ga mora tudi družba spodbujati, da svoje sposobnosti lahko razvije. Zelo pomembno je, da so sposobnosti prepoznane, njihov razvoj spodbujan in rezultati nagrajeni. Istočasno pa mora družba vedno razviti tudi sistem solidarnosti, ki zagotavlja, da smo v družbi prav vsi potrebni in sprejeti (da imamo svoje mesto), ne glede na to, da so naše sposobnosti lahko različne.

Z županom se je pogovarjala Tajda Hvala, 4. NT

Kdo je Matevž Podbersič, predsednik dijaške skupnosti?

Datum rojstva: 27. 8. 2004

Kraj bivanja: Že od rojstva živim v Vrtojbi, v občini Šempeter-Vrtojba.

Kaj najraje počne v prostem času ...

V prostem času počnem veliko stvari, ker mi je všeč, da sem aktiven in čim bolj vključen v družbo. Doma imamo manjšo kmetijo, kjer se vedno najde delo, ki ga je potrebno opraviti, bodisi nahraniti kokoši, prekopati vrt ali obrezati sadno drevje. Ukvarjam se tudi s čebelarstvom, ki od mene zahteva precej časa, saj je treba biti pri delu s čebelami zelo previden in natančen, je pa zelo sproščujoče. Udeležujem se tudi v kulturnih dejavnostih, saj namreč pojem pri mladinskem pevskem zboru Šempeter-Vrtojba in plešem pri folklornem društvu Gartrož Nova Gorica.

Kakšno glasbo rad posluša ...

Najprej naj povem, da glede glasbe sicer nimam ravno določenega stila ali posebnih zahtev, navadno se prilagajam večini, torej poslušam to, kar je všeč družbi, s katero sem takrat. Ko pa sem sam, si najraje zavrtim kakšen narodno zabavni ali pop komad. Ker pa veliko časa preživim na vajah, tako pevskih kot tudi plesnih, sta velik del mojega življenja tudi zborovska glasba, črnske duhovne pesmi in slovenski folklorni ritmi. Izven teh okvirjev pa s prijatelji poslušamo tudi razne tuje izvajalce in znane slovenske bande.

Ali ima domače živali ...

Hišnih ljubljencev nimamo, ker v naši hiši prebiva osem družinskih članov in bi bila sicer precej velika gneča. Ker pa smo ljubitelji narave in živali, imamo na domači kmetiji okrog 100 kokoši, ki se pasejo v okolici doma. Poleg njih pa so redne sostanovalke še čebele, s to izjemo, da se slednje selijo po različnih lokacijah, ki so različne glede na pašno obdobje.

Zakaj se je odločil za Biotehniško šolo v Šempetru ...

Od vedno sem se rad udeleževal na področju kmetijstva, zato me je pot iz središča Šempetra, kjer sem obiskoval osnovno šolo Ivana Roba, vodila nedaleč stran v Podmark. Ko se je bilo potrebno odločiti, kam naprej, sem brez oklevanja izbral Biotehniško šolo, katere del sem sedaj. Če bi se moral ponovno odločati, katero pot prehoditi, bi brez dvoma storil enako.

Kakšen poklic bi rad opravljal po koncu šolanja ...

To je ena največjih dilem, s katerimi se soočam v času šolanja. Želel bi namreč delati vsega po malem, a se zavedam, da to ni mogoče in se bom moral usmeriti na določeno področje. Tako bi najraje pot nadaljeval v kmetijski smeri, s posebnim poudarkom na rastlinskem delu kmetijstva, torej ukvarjanjem s sadikami, rastlinami, pridelki ... Od nekdanj me je namreč zanimala rast in razvoj rastlin, drevja in kmetijskih pridelkov. To je dar matere narave, zaradi katerega živimo in dajemo življenje, zato se mi zdi pomembno, da dobro poskrbimo za zemljo in okolje, da bo rodovitno in plodno.

Kaj počne predsednik dijaške skupnosti Biotehniške šole ...

Glavna naloga predsednika dijaške skupnosti je, da zastopa šolo na sestankih z direktorjem Šolskega Centra Nova Gorica ter zastopa šolo v Dijaški organizaciji Slovenije. Poleg tega pa tudi sodeluje pri raznih pomembnih zadevah, ki se tičejo šole in na koncu vsakega srečanja overi pripravljen zapisnik.

Kako je postal predsednik dijaške skupnosti BTŠ ...

Na začetku drugega letnika nam je gospa ravnateljica pri pouku mimogrede omenila, da bo potrebno izvoliti novega predsednika dijaške skupnosti. To je dvignilo prah v našem razredu, saj nihče ni vedel, kdo bi bil za to mesto najbolj primeren. Sprva nisem bil edina možnost, o kateri smo se pogovarjali, a so se kasneje ostali odmaknili od te zadeve, zato sem ostal še edini kandidat. Čas je tekla dalje in po številnih pogovorih z različnimi profesorji na naši šoli so me nato le predlagali za predsednika. V to sem seveda privolil in funkcijo sprejel.

A tega nisem naredil prav z lahkim srcem, saj sem na začetku mislil, da funkciji ne bom kos in mi primanjkuje izkušenj in znanja s tega področja. Toda sedaj sem s svojo odločitvijo zadovoljen in menim, da svoje delo opravljam dobro.

Kaj želi sporočiti bodočim dijakom naše šole ...

Bodočim dijakom in dijakinjam želim predvsem sporočiti, naj sledijo svojemu srcu ter naj ne vztrajajo na poti, ki se jim ne zdi prava. To pa zato, ker je vsak človek drugačen, s svojimi unikatnimi lastnostmi, željami in potrebami. Zdi se mi pomembno, da izberejo življenje, ki je po njihovem mnenju zanje najbolj ustrezno, saj na koncu dneva človek naprej živi življenje zase. Četudi na tej poti naletijo na ovire, je bistvenega pomena, da verjamejo vase in zaupajo, da lahko vse težave razrešijo in so izzivom kos. Poleg tega pa zagotavljam, da bodo na šoli našli podporo, vire, osebe in ideje, da svoje želje, sanje in aspiracije uresničijo ali se vsaj podajo na pot do cilja, ki ga želijo doseči. Biotehniška šola je namreč skupnost, ki rada pomaga, spodbuja in razvija talente. Zato nagovarjam vse bodoče dijake in dijakinje, da se pogumno odločijo za naslednje poglavje v njihovem življenju ter se nam pridružijo na poti odkrivanja, spoznavanja, učenja in brstenja.

- Kaj si se danes naučil v šoli, Janezek? zanima očeta.
- Ne veliko. Zato moram jutri nazaj v šolo!

Brezpilotni zrakoplovi

Verjetno ste že vsi videli kakšno fotografijo naše šole ali šolskega posestva iz zraka. Za nastanek takšnega posnetka ali fotografije je poleg obvezne opreme – drona oziroma brezpilotnega zrakoplova potrebno pridobiti še kup soglasij in dovoljenj tako na lokalni kot tudi na državni ravni.

Začnimo na začetku.

Uporabo brezpilotnih zrakoplovov določa EU uredba, ki je od decembra 2019 v veljavi tudi v Sloveniji. Uporabniki in hkrati piloti dronov moramo biti registrirani in opraviti izpit, ki ga izda Agencija za civilno letalstvo RS. Za letenje to še ni dovolj, saj je potrebno pred samim letom preveriti še GEO cone območja, kjer se bo let izvajal. GEO cone preverimo na posebnem nacionalnem zemljevidu, na katerem so tudi navedene omejitve in zapore zračnega prometa. Območja ali GEO cone so različnih kategorij, v grobem se delijo na pozidano in nepozidano zemljišče ter območja letališč, pristanišč in heliportov. Za letenje nad pozidanim zemljiščem so strožja pravila, ki zahtevajo določena dovoljenja in soglasja. Če pogledamo ravno primer naše šole, vidimo, da je stvar kar kompleksna; šola se namreč nahaja v kilometrskem radiju heliporta SB Šempeter, kjer je letenje z dronom prepovedano oziroma dovoljeno samo s soglasjem upravljalca heliporta, ki je v tem primeru bolnišnica. Poleg te omejitve je šola locirana v bližini državne meje z Italijo in je potrebno paziti tudi na to. Ker je šola pozidano zemljišče, za snemanje le-tega potrebujemo še soglasje odgovorne osebe, v našem primeru ravnateljice. Ko vso to dokumentacijo pridobimo, o naši letalski operaciji seznanimo se Agencijo za civilno letalstvo RS z najavo leta, ki jo oddamo najmanj 12 ur pred izvedbo leta. Najavi leta moramo predložiti še KMZ datoteko oziroma 3D zemljevid, ki kaže, kjer se bo let izvajal ter vso pridobljeno dokumentacijo. Šele nato lahko let izvedemo.

Pred vzletom drona moramo preveriti njegovo delovanje in njegovo povezavo z upravljalnikom. Ko nastavimo vse omejitve, lahko na primernem – ravnem in utrjenem vzletišču tudi vzletimo. Višina letalske operacije je pogojena z GEO cono, v kateri letimo.

V okolici šole in v šolskem vinogradu je zaradi neposredne bližine heliporta letenje omejeno na maksimalno 50 višinskih metrov. Kjer zemljišče ni pozidano, je maksimalna višina leta 120 metrov nad tlemi. Pri izvajanju leta je potrebno paziti na telekomunikacijsko in elektro infrastrukturo. V primeru zaznave helikopterja v zraku je potrebno let takoj prekiniti in varno pristati. Brezpilotni zrakoplov mora biti med letenjem vedno v vidnem polju pilota. Ko let zaključimo, pristanemo na istem mestu, s katerega smo vzleteli. Upravljalnik drona natančno beleži pot leta na zemljevidu, višino leta, oddaljenost drona od upravljalnika, hitrost vetra ter status baterije.

Zmogljivost brezpilotnega zrakoplova je odvisna od njegove vrednosti – cene. Na trgu najdemo drone od 100 € pa do 15.000 €. Cenejši letijo manj časa, zajamejo slike slabše kakovosti, dražji pa imajo poleg daljšega časa letenja še dodatno opremo, kot je termo kamera, reflektor, celo manjši transportni prostor. Take, dražje drone uporabljajo predvsem službe zaščite in reševanja pri različnih vrstah intervencij.

Za konec: zavedati se moramo, da brezpilotni zrakoplov ni igrača in da postanemo z njegovim upravljanjem udeleženci zračnega prometa, ki zahteva primerljivo oziroma še strožje upoštevanje pravil, kot velja za udeležence v cestnem prometu. Odgovornost

pilota na daljavo, ki upravlja z brezpilotnim zrakoplovom, mora biti na visoki ravni, saj se kazni za neupoštevanje zakona začnejo pri 400 € končajo pa pri več tisoč evrih.

*Oglejte si
posnetek!*

Tine Nabergoj, 3. KT

Projekti

Naša šola že tretje leto sodeluje v projektu Šola ambasadorka Evropskega parlamenta – EPAS. To je tekmovanje srednjih šol Slovenije v znanju, poznavanju Evropske unije in promociji EU na šoli. V projekt so vsako leto vključeni dijaki 3. letnika Naravovarstvenega tehnika z mentorjema Andrejo Hauptman in Tomažem Kofolom. Dijaki ambasadorji se preko celega leta z različnimi aktivnostmi soočajo s tematiko in problematiko Evropske unije. Spoznavajo delovanje Evropskega parlamenta in Evropske unije, preko aktualnih tem se srečujejo na sestankih s slovenskimi evropskimi poslanci in poslankami, krepijo zavest in politično razmišljanje aktivnega državljana. Z lastnimi prispevki na pereče in aktualne teme aktivno sodelujejo v debatah. Kot ambasadorji so odgovorni tudi za ozaveščanje ostalih dijakov na šoli o Evropski uniji preko informacijske točke, ki je postavljena v avli šole in organizacije dneva Evrope 9. maja, ko priredimo zaključek projekta. V projektu je naša šola zelo uspešna, kot nagrado za uspešnost smo prejeli izlet v Bruselj in organiziran ogled Evropskega parlamenta.

Na Biotehniški šoli smo v šolskem letu 2021/2022 prvič postali pridružena članica v UNESCO ASPnet mreži Slovenije. UNESCO je organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo. Letošnje leto je namenjeno spoznavanju projekta preko udeležbe na aktivnostih drugih šol, ki temeljijo na Delorsovih stebrih izobraževanja:

- Učiti se, da bi vedeli.
- Učiti se, da bi znali delati.
- Učiti se, da bi znali živeti skupaj.
- Učiti se biti.

Prihodnje leto pa bomo nadaljevali aktivnosti, povezane s programskimi cilji sveta UNESCO ASPnet mreže, ki delujejo v duhu kulture miru in nenasilja, strpnosti in sodelovanja, sprejemanja drugačnosti, v poglobljeni skrbi za osebni razvoj vsakega posameznika in za ohranitev naravne in kulturne dediščine ter našega skupnega doma – planeta Zemlje.

Projekt VotEU poteka na naši šoli drugo leto. Cilj projekta je spodbujati aktivno državljanstvo, razpravo in znanje o EU med slovensko mladino z uvajanjem novih, drugačnih in privlačnih pedagoško-didaktičnih pristopov. S tem naj bi med dijaki povečevali politično pripadnost in krepili aktivno državljanstvo med mladimi.

V okviru projekta VotEU se izvaja niz treh delavnic, organiziranih na šoli ali na daljavo. V okviru delavnic učenci izboljšujejo svoje znanje o EU, pridobivajo razumevanje organiziranja volitev in volilnih kampanj; s sodelovanjem pri simulaciji volitev razvijajo zavest o pomembnosti aktivnega državljanja. Dijaki se ob aktivni udeležbi lahko nadejajo udeležbe na študijski ekskurziji v Bruselj in Strasbourg.

Pripravila prof. Andreja Hauptman

- Zakaj je okostnjak padel na izpitu?
- Ker se ni učil s srcem!

Projekt svinjski hlev, reja, zakol in predelava dveh prašičev

V začetku šolskega leta so dijaki 3. KT prišli na idejo, da bi na šolskem posestvu redili prašiče. Do ideje so prišli zato, ker so pri praktičnem pouku videli, da se objekt, kjer stojijo kompostniki, ne uporablja in je pretežno prazen. Tako so z idejo pristopili do ravnateljice in direktorja ŠČ NG in pri obeh poželi val navdušenja; tako je projekt ureditev svinjaka padel na plodna tla.

Dijaki so s skupnimi močmi poskrbeli za nabavo gradbenega materiala in vseh potrebnih pripomočkov, ki so jih potrebovali za postavitve svinjaka. Kompostnike so izpraznili in oprali ter pričeli z obijanjema že postavljene konstrukcije ter z gradnjo prednje stene svinjaka. Sledila je postavitve korita za krmljenje prašičev in vrat svinjaka, barvanje ter ostala dela. Konec oktobra je sledila vselitev prvih dveh prašičev. Kasneje se je poleg svinjaka uredilo še izpust za prašiče in prebilo steno svinjaka, kar je omogočilo povezavo boksa in izpusta; s tem je bil svinjak dokončno urejen.

Sledila je skrb za prašiča, ki je zajemala redno čiščenje svinjaka, krmljenje prašičev in pripravo krme za prašiče, dijaki so poskrbeli za kuhanje krompirja in mletje ter pripravo krmne mešanice. Prašiče smo redili do januarja in jih takrat odpeljali v zakol, naslednji dan smo odšli po kose mesa in ob prevzemu izvedeli tudi težo živih prašičev, ki nas je vse presenetila. Dijaki so po izračunu videli, da so prašiči priraščali za 1 kg na dan; na to so bili zelo ponosni, saj so spoznali, da so za prašiča dobro skrbeli.

Naslednji dan je sledila predelava mesa na šoli, pri čemer so dijaki spoznali klasifikacijo svinjskega mesa in postopke razreza ter priprave izdelkov iz svežega svinjskega mesa. Pripravili so klobase, kožarice, zrezke, ocvirke in posledično tudi svinjsko mast.

Iz tega projekta smo se skupaj naučili, da je s skupnimi močmi mogoče narediti vse in premagati vse ovire, ki se ob delu pojavijo ter da je druženje ob delu in po njem najprijetnejši dogodek in odtehta vse napore in morebitna nesoglasja, ki se med delom pojavijo. Predvsem pa smo spoznali, da je slogan VSI ZA ENEGA IN EDEN ZA VSE glavno gonilo povezovanja in solidarnosti med prijatelji tako v šoli kot izven nje.

Domen Cej

- *Kdaj se pa ti zbudiš? vpraša Jožko.*
- *Približno uro za tistim, ko pridem v šolo, odgovori Janezek.*

Tekmovanje Popri 2022

Vse se je začelo, ko smo morali dijaki 3. KT smeri kmetijsko-podjetniški tehnik pri predmetu Podjetništvo in trženje narediti poslovni načrt. Zamisliti smo si morali priložnost, ki bo zanimiva in donosna, to pomeni, da bo izdelek zanimiv tudi za trg. V razredu se je pojavilo veliko različnih idej, trije dijaki pa smo svoje priložnosti predstavili tudi na tekmovanju v podjetniških idejah mladih POPRI, ki je potekalo 8. 3. 2022 v Primorskem Tehnološkem parku v Vrtojbi.

Brinina podjetniška ideja je bila **COOL peresnica**. To je peresnica narejena iz odpadnih papirčkov raznih čokoladic, bombončkov, ki jih mladi in otroci v današnjem času v ogromnih količinah zavržejo. Te odpadke je spremenila v zelo zanimive in pisane peresnice.

Izdelek **FITFIRE**, ki ga je predstavil David, rešuje problem odpadnih gasilskih cevi in slabe fizične pripravljenosti gasilcev. Iz starih rabljenih cevi in peska je ustvaril edinstven športni pripomoček.

Matevž pa je predstavil izdelek **ŠPATESTE**, s katerim se je uvrstil v nadaljnje tekmovanje v državnem velikem finalu za 500 evrov. Izdelek rešuje problem pomanjkanja časa za pripravo bogatejših jedi in »pustega« okusa navadnih testenin. Iz svojih pridelkov je ustvaril domače testenine z dodatkom špargljev, ki popestrijo vsak krožnik.

Pri vsem tem nam je pomagala profesorica Greta Černilogar, ki je s svojim znanjem in izkušnjami naše ideje peljala po pravi poti.

David Kovačič, 3. KT

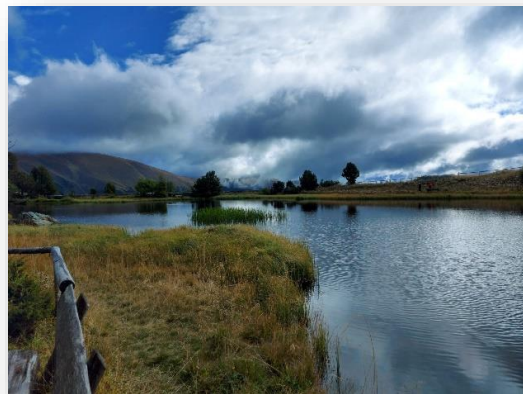

Izmenjave

Izmenjava v Avstriji

S kombijem smo se iz Nove Gorice odpeljali do majhne prijetne vasice Patergassen v bližini Bad Kleinkirchheima pod vznožjem prečudovitih Krških Alp. Prvi delovni dan smo si Alpe od blizu ogledali, ko smo se skozi njih peljali po gorski cesti. Naše delo je potekalo v naravi, bilo je zanimivo in usmerjeno k urjenju možganov. Naši mentorji v Avstriji so bili prijazni in delo z njimi je bilo zabavno. Ker smo bili v Avstriji, smo si seveda kar nekajkrat privoščili njihov Wiener Schnitzel, ki nam je vedno dobro teknil. Manj pa nam je teknila korona, ki nas je prežgodaj poslala domov, a vseeno lahko zaključimo, da smo se na izmenjavi imeli prav lepo.

Tomaž Skok, 4. NT

Izmenjava v Italiji

V letošnjem šolskem letu smo se tri dijakinje 5. letnika živilsko-prehranskega tehnika udeležile izmenjave v Italiji. Odšle smo v Ravenna. Izmenjava je bila zelo zanimiva. Ogledale smo si znamenitosti mesta, obiskale znano slaščičarsko šolo v Chervi, ogledale smo si muzej soli in spoznale zgodovino mesta. Jedle smo veliko odlične hrane. Opravljale smo tudi prakso pri delodajalcu. Nove izkušnje in spoznavanje novih ljudi je bilo zelo zanimivo.

Klara Skok, 5. ŽT

Izmenjava na Hrvaškem

Čeprav nam je covid preprečil marsikatero dejavnost, smo dijaki 3. letnika Biotehniške šole smeri kmetijsko-podjetniški tehnik 14-dnevno praktično usposabljanje (PUD) v okviru izmenjav programa Erasmus opravljali na Hrvaškem v Čakovcu. Obirali smo jabolka na šolskem posestvu Gospodarske šole Čakovec in pripravili jabolčni sok, na kmetiji Rešetar s 50 kravami molznicami pomagali pri predelavi mleka, na kmetiji gospe Eme Prokes pa spoznali, kako poteka vzreja konj. Gospa ima trenutno na kmetiji 11 konj, od tega 8 športnih, ki jih trenira v posebni napravi (prikazano na fotografiji). Pred vrnitvijo domov smo dva dni preživeli na gostujoči šoli.

Mnenje dijaka na izmenjavi Janija Bratuža: »Izmenjava, ki smo se je udeležili na začetku šolskega leta, mi bo ostala v spominu, ker smo pridobili nove izkušnje. Videli smo, kako poteka šolstvo v drugi državi, pridobili nova znanja na področju sadjarstva, vinogradništva, živinoreje ter nekaj malega o tem, kako trenirati športne konje. Imeli smo se odlično in pohvale gredo predvsem Biotehnišni šoli in Erasmus projektom, ki so nam to izmenjavo omogočili.«

- Janezek, upam, da nisi gledal v Jožkovo kontrolko!
- Profesor'ca, upam, da vi tud' niste!

Literarno srečanje na Biotehniški šoli

Na Biotehniški šoli nas je 21. 11. 2021 obiskala Mateja Gomboc, pisateljica, prevajalka, avtorica učbenikov, profesorica slovenščine in članica društva slovenskih pisateljev. V sproščenem srečanju z dijaki je spregovorila o svojem ustvarjanju, ljubezni do slovenskega jezika in literature. Posebno pozornost je namenila svojemu najnovejšemu romanu *Balada o drevesu*.

Pisateljica se v romanu spopada s težko problematiko, ki je žal tudi danes obravnavana kot tabu, in sicer je to samomor med mladimi. V zgodbi sledimo dijakinji Adi, ki poskuša

preboleti bolečo

izgubo svojega fanta Majka, ki je nekega jutra storil samomor. V Adi se čustva razraščajo kot drevo in prehoditi mora težko pot skozi vse faze žalovanja, od razbolele jeze do sprejetja izgube. Na tej poti ji izjemno pomaga glasba, z igranjem violine se na pogrebu poslovijo od Majka. *Balada o drevesu* nas je globoko ganila, njen zaključek pa nam je ponudil sporočilo, da je treba o svoji bolečini spregovoriti, se v težkih trenutkih oprijeti majhnih stvari in življenje z drobnimi koraki premakniti z mrtve točke.

Srečanje je organiziral Bralni klub Biotehniške šole, ki ga že vrsto let vodi knjižničarka Karmen Sirk, pogovor je vodila Valentina Kobal.

Tajda Hvala, 4. NT

Obisk slovenskega izseljenca *Mirka Vasleta*

V petek, 5. 11. 2021, je našo šolo obiskal slovenski izseljenec Mirko Vasle, ki živi v Argentini.

Predstavil nam je življenje v Buenos Airesu in ga primerjal s tukajšnjim življenjem. Pravi, da imamo tukaj pravi raj in da je naša država veliko varnejša.

Izvedeli smo, da se slovenski izseljenci v Argentini in njihovi potomci učijo slovenščino na sobotnih tečajih.

Poslušali smo tudi nekaj slovenskih pesmi, ki sta jih napisala in uglasbila njegov sin Dani in njegov prijatelj Branko. Nato pa smo poslušali in si ogledali videospot Kovači sreče naše sošolke Maruše in gospod Vasle je obljubil, da bo pesem zavrtil tudi v svoji oddaji Okence v Slovenijo. Oddaja je zelo priljubljena tudi pri Argentincih, saj zelo radi poslušajo slovensko narodnozabavno glasbo. Vzdušje je popestril še naš

sošolec Domen Makuc, ki je zaigral nekaj pesmi na harmoniko. Po srečanju smo z gospodom Mirkom Vasletom posneli še kratek pogovor o tem, kako so argentinski Slovenci pred 30 leti doživljali osamosvajanje Slovenije in s strahom pričakovali, kako se bo končala (desetdnevna) osamosvojitvena vojna.

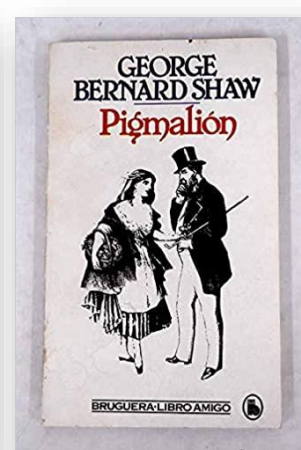
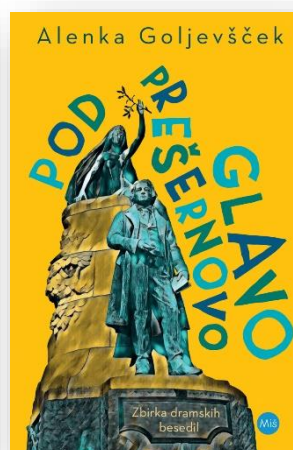
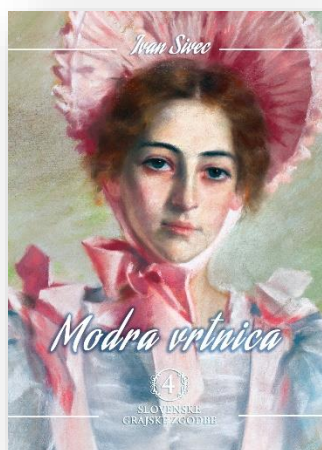
Ana Kavčič in Damjana Podveršič,
5. ŽT

Vedre bližine med nami

Naslov letošnjega tekmovanja za Cankarjevo priznanje – Vedre bližine med nami – vključuje željo, da bi se časi »žive šole« za vedno vrnili, z njo pa vse, kar soustvarja bližine med nami.

Letos so dijaki naše šole tekmovali na vseh treh stopnjah tekmovanja. Dijaki poklicnih šol so brali ljubezenski roman Ivana Sivca **Modra vrtnica**, ki govori o ljubezni med pesnikom Josipom Murnom in lepotico Almo Souvan. Dijaki prvih in drugih letnikov srednjega strokovnega program so brali avtobiografski roman Ferija Lainščka **Kurji pastir**, ki opisuje prve mesece avtorjevega življenja. Dijaki tretjih, četrtyh in petih letnikov srednjega strokovnega program pa so brali družbenokritični dramski besedili Alenke Goljevšček Kermauner: **Pod Prešernovo glavo** in **Srečna draga vas domača** ter igro Georgea Bernarda Shawa **Pigmalion**.

Največ tekmovalcev je bilo na najvišji stopnji (3. , 4. in 5. letnik), in sicer se je šolskega tekmovanja udeležilo kar dvanajst dijakinj in dijakov. Tri tekmovalke so svojo pot nadaljevale na regijsko in tudi na državno tekmovanje: Tajda Hvala iz 4. NT ter Ana Kavčič in Maruša Komljanec Ban iz 5. ŽT. Izmed šestih dijakov poklicnih šol sta se na regijsko in tudi na državno tekmovanje uvrstili Suzana Lipanje in Špela Vogrič 2. S. Med dijaki 1. in 2. letnikov smo imeli samo eno predstavnico – Ivano Dungov 1. KT, ki se je tudi uvrstila na regijsko tekmovanje.

Na državnem tekmovanju, ki je potekalo v soboto, 12. 2. 2022 na daljavo, so naše dijakinje dosegle izjemen uspeh. **Maruša Komljanec Ban** in **Ana Kavčič** (iz 5. ŽT) sta dosegli zlato priznanje, **Špela Vogrič** in **Suzana Lipanje** (iz 2. S) pa srebrno priznanje. Žal se Tajda Hvala ni mogla udeležiti državnega tekmovanja zaradi drugih obveznosti.

Šolsko tekmovanje

Mentorici Nežka Černe Gec in Valentina Kobal

- Kakšna so bila vprašanja? vpraša oče Janezka.
- Lahka.
- Zakaj si pa potem tako potrta?
- Ker so bili odgovori težki!

Odlomki iz esejev na Cankarjevem tekmovanju

Vsak pravi žlahtnitelj da svoji vrtnici ime. Tako je storil tudi vrtnar Jernej. Svojo modro vrtnico – veliko odkritje tistega časa je poimenoval Alma. Prav tako kot vrtnica, je bila tudi Alma lepa, posebna, edinstvena in drugačna. Obe sta bili tudi nedostopni – modra vrtnica vsem drugim vrtnarjem in Alma Murnu.

Vsak hrepeni po nečem, česar nima. Tudi Josip Murn je hrepenel po ljubezni, ki je nikoli ni bil deležen. Hrepenenje po nečem je tudi olepševanje življenja. Brez hrepenenja bi bilo življenje dolgočasno, pusto in brez pomena. Hrepenenje daje neko dodatno motivacijo in smisel življenju. Ko je Murn hrepenel po Almi, so se v njem razvijala čustva, ki jih je kasneje izlil na papir. Tako je Murn postal znan pesnik, za katerega nihče ne bi vedel, če ne bi bilo hrepenenja.

Špela Vogrič, 2. S

Kdor hrepeni, lepše živi. Vsi po nečem hrepenimo, pa naj bo to lepše življenje, prava ljubezen, prijateljstvo ali kaj drugega. Po tem je hrepenel tudi Josip Murn, ki je bil celo življenje osamljen, reven, nemiren in odtujen. Najbrž je zato tudi začel pisati pesmi, da je svoje misli izlil na papir in jih delil z drugimi, čeprav ga najbrž niso razumeli. Pesem Noči je namenjena njegovi neuresničeni ljubezni Almi. V tej pesmi hrepeni po njej, po njenih parfumi, po njeni ljubezni. V pesmi Nageljne poljske sem nosil pravi, da ne glede na vse ne bo nehal verjeti v čudeže, ki se lahko zgodijo z danes na jutri. Na žalost pa se to ni uresničilo, pa naj je bila vera še tako močna.

Suzana Lipanje, 2. S

George Bernard Shaw je snov za njegovo delo vzel iz Ovidovih Metamorfoz, kjer kipar Pigmalion naredi kip ženske iz slonove kosti ter se vanjo zaljubi. Boginjo prosi naj jo oživi in ona mu usliši prošnjo. Motiv preobrazbe je torej viden tudi v Shawovem Pigmalionu.

Menim, da je Shawovo komedijo lažje aktualizirati, saj so družbene razmere ponekod še vedno problem. Dramatik je v svoja dela vključeval vprašanja, da bi zbudil bralčevo zanimanje za problematiko, ki jo je hotel izpostaviti. Zagovarjal je družbene spremembe in opozarjal na nepravilnosti in krivice v družbi. Vse te probleme in krivice, ki jih je izpostavljal v svojih delih, je popestril s kančkom satire in humorja.

Ana Kavčič, 5. ŽT

Menim, da je za dramsko prepričljivost upravičen »posnetek« živega modela. Pisatelj tudi lažje napiše in pripoveduje o nečem, kar v resnici zares obstaja, za bralce pa je bolj pristno. Kot lik je Alfred Doolittle izjemno zanimiv, še bolj pa duhovit in takšni humoristični vločki so vedno zaželeni.

Po drugi strani pa posnemanje posameznika neugodno vpliva nanj in njegovo življenje. Pisec odlomka pravi, da nima več zasebnosti, saj so ga v dramskem delu prepoznali tudi drugi. Vamljajo mu v hišo, porušen je njegov mir, najslabše pa je, da bo do konca življenja tarča posmeha. Njegovo zgodbo poznajo na svetovni ravni.

Tako kot vsaka stvar, ima tudi »posnetek« živega modela svoje pluse in minuse. Dramatiku je Pigmalion in hkrati njegov najbolj humorističen lik Alfred Doolittle, prinesel uspeh, temu človeku pa nesrečo in posmeh.

Maruša Komljanec Ban, 5. ŽT

Bistvo je očem nevidno

80 let Malega princa

Mali princ je najbolj znano delo francoskega pisatelja in pilota Antoinea de Saint-Exupéryja. Knjigo je avtor napisal pred osemdesetimi leti, do danes pa je bilo besedilo prevedeno v 300 jezikih in prodano v 140 milijonskih kopijah. Bilo pa je med drugo svetovno vojno, 31. julija 1944, ko je francosko letalo vzletelo iz letališča na Korziki in se nikoli več ni vrnilo, saj ga je nad morjem sestrelilo neko nemško bojno letalo. In nihče več ni videl pilota tega letala, Antoinea de Saint-Exupéryja, avtorja Malega princa.

Po naslovu bi lahko sklepali, da je to knjiga za otroke, s fantazijsko vsebino in ilustracijami, katere je narisal kar avtor sam. V resnici pa se

v zgodbi o princu, ki je na Zemljo prišel z neznanega planeta in se spoprijateljil s pilotom v puščavi, skriva veliko več.

Žalostno je pozabiti prijatelja. Žalostno je pozabiti osebo, s katero si preživel najtežje in najlažje trenutke, osebo, ki ve, kako naj te nasmeje in prepreči žalosti, da ti pride do živega, osebo, ki te je sprejela, vsak delček tega, kar si. Le malo ljudi se spomni, kako so sploh spoznali svojega najboljšega prijatelja, vedo samo, da je v njihovem življenju od vedno in da si življenja brez te osebe ne morejo predstavljati. In žalostno je, ko se moraš posloviti od osebe, ki te je poznala do potankosti in bila s teboj v najpomembnejših in

najboljših dogodivščinah, ki je vedno vedela, kaj si mislil in vedno verjela vate, še posebej takrat, ko sam nisi videl smisla in cilja. Oseba, ki te je rešila z roba, ko si bil na dnu in nisi vedel, kako se pobrati. Žalostno je pozabiti prijatelja, ampak ravno zato se moramo potruditi, da ga ne pozabimo. Tudi ko se moramo od nekoga posloviti, vemo, da to ne bo večno, da jih bomo zopet videli kot zvezde na nebu, njihov smeh kot zvezdin blesk. Kot je rekel mali princ. In imel boš zvezde, ki se znajo smejati. In ko se boš potolažil (človek se vedno potolaži), boš zadovoljen, da si me spoznal. Vedno boš moj prijatelj.

Kdor se pusti udomačiti, tvega, da se bo nekoč malo jokal. V knjigi mali princ udomači lisico, ker ga ta za to poprosi, želi si biti udomačena, četudi sama dobro ve, da bo zaradi tega na koncu žalostna in bo jokala. Tako kot večina ljudi si vsak želi imeti prijatelja. Nekoga, komur lahko poveš prav vse skrivnosti, in mu zaupaš, da jih ne bo povedal nikomur drugemu, nekoga, na kogar lahko računaš, da bo vedno tam in te bo pripravljen objeti prav tako kot ti njega. Četudi že na začetku vemo, da se bomo morali nekega dne posloviti, čeprav le za nekaj časa; par dni, tednov, mesecev ali let. In konec koncev, spoznanje, da se bomo ob slovesu jokali, ne pretehta vseh srečnih in veselih trenutkov, ki jih bomo doživeli, če se pustimo udomačiti.

Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno. To je najbolj znana in najbrž tudi največkrat citirana misel iz Malega princa, vsak pa si jo lahko razlaga drugače, na svoj način. Po mojem mnenju ima misel vsaj dva pomena, ki sta bralcu lažje opazna med prebiranjem knjige. Prvi bi lahko bil to, da ljudi ne smemo obsojati po videzu, šele ko osebo že nekaj časa poznamo, ko vemo, kaj je v njenem srcu, lahko rečemo, da jo res poznamo. Drugi pomen pa ... lisica je malemu princu to skrivnost zaupala z vednostjo, da je večina ljudi na to že pozabila, pozabili so, kaj je bistvo in kako moramo gledati na svet okoli nas. Prav mogoče je, da je lisica mislila na to, kako priti do sreče v življenju. Vsak dan moramo živeti, gledati s srcem, če si želimo doseči takšno veselje, kot ga je poznal Mali princ.

Tajda Hvala, 4. NT

- Zakaj si dobil enko, Janezek? vpraša stara mama.
- Zaradi odsotnosti.
- A si manjkal, ko bi moral pisati kontrolko?
- Ne jaz. Je pa manjkal sošolec, ki sedi pri meni.

Literarni kot(l)iček

NEKOČ

Nekoč je bila zemlja mlada,
narava prečudovita in gore so se dotikale
neba.

Dežele so bile različne in bitja so živela
eno ob drugem.

V tem svetu, polnem nevarnosti in lepote,
bratje in sestre živijo drug ob drugem.

Njihova srca so polna veselja,
a na žalost se bo vse to spremenilo.

Starešine dajte nam modrost,
da jo ponesemo naprej.

In dajte nam moč,
da se zaščitimo.

Kajti stvari,
ki jih počnemo,
izbire, ki jih naredimo, niso vedno
najboljše.

V tem svetu je neskončno izzivov,
je kot neskončni labirint.
Kajti vsak ovinek nas pripelje do novega.
Kar pomeni, da se je naše potovanje šele
začelo.

Starešine dajte nam modrost,
da jo ponesemo naprej.

In dajte nam moč,
da se zaščitimo.

Mi smo bratje in sestre,
ki si zaslužimo uspeti v tem svetu.

Svet vsak dan postaja vse bolj temačen in
mrzel.

Ravnovesje se ruši,
bitja umirajo in konec se bliža.

Starešine pomagajte nam,
preden bo prepozno.

Naučite nas ponovno ceniti in ljubiti našo
zemljo.

Nekoč smo živeli v sožitju in verjamem,
da lahko ponovno živimo v njem.

Kajti mi smo bratje in sestre,
ki si zaslužimo uspeti v tem svetu.

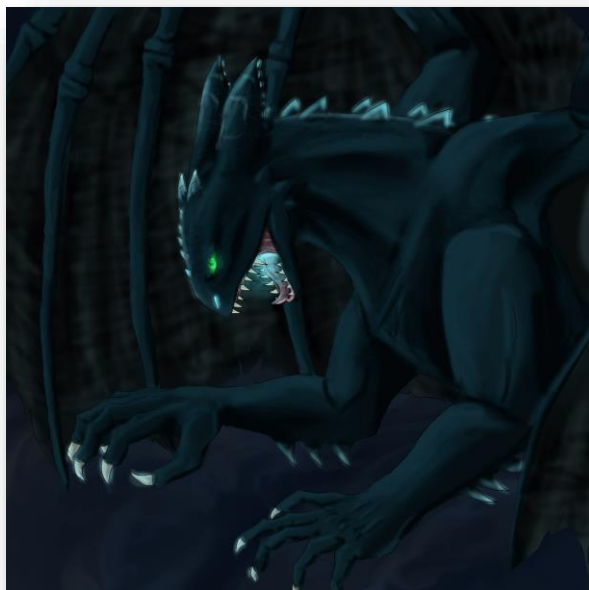
Robin Rodman

ŽIVLJENJE

Življenje. Kako hitro beži.
Hočem ga ustaviti, a zaman.
Kot pesek je, ki ga ne morem zadržati,
ki mi med dlanmi polzi in se razgubi.
Toliko je želja in načrtov,
ki poplesujejo pred mojimi očmi.
Roke se stegujejo, dlani se odpirajo.
Misli mi zaplavajo v daljavo.
Sprušujem se.
Kaj naj obdržim, česa naj se oklenem?
Ali je to šola, denar, poklic
ljubezen ali sovraštvo, delo ali uživanje?
Vsega ne morem zgrabiti in si prilastiti.
Se bom znala pravilno odločiti?
Rada bi razmišljala,
vendar nimam časa v izobilju.
Tukaj je sedaj trenutek odločitve.
Utiham. Skušam prisluhni mislim,
ki prihaja iz moje notranjosti.
Ujeti želim glas srca.

Pia Obid, 2. S

TRENUTNI ČAS

Danes je prav običajno jutro.
Oblaki se podijo na obzorju,
voda v potoku poskakuje vedro
in ptice na drevju prepevajo v veselju.

V sobi že nekaj časa ni nič drugače.
Sredi mize mogočni kraljuje kompjuter,
od ekrana odmeva ukazujoče
in pričakuje se odgovor moder.

Ni običajen ta trenutni ritem,
preveč monoton je za človeka.
Mladost. To je veselje, smeh, je neizpeta
pesem,
sedaj pa je ovenela roža, ki ji vode
manjka.

Pride pa čas, ko bodo dnevi drugačni,
ko se bo cvet odprl v vsej svoji lepoti.
Nekoč bo premagan ta virus in dnevi
temačni
in takrat bo še lepše v tej naši mladosti.

Pia Obid, 2. S

ROMANCA

Pod luno na pomolu
sedela sva.
Uživala iz dna srca
od zore do svita.

Med nama lepa melodija
prepevala je,
ki nikdar iz glave
ne gre.

Za vedno v srcu
bo ostala
ta najina
poletna romanca.

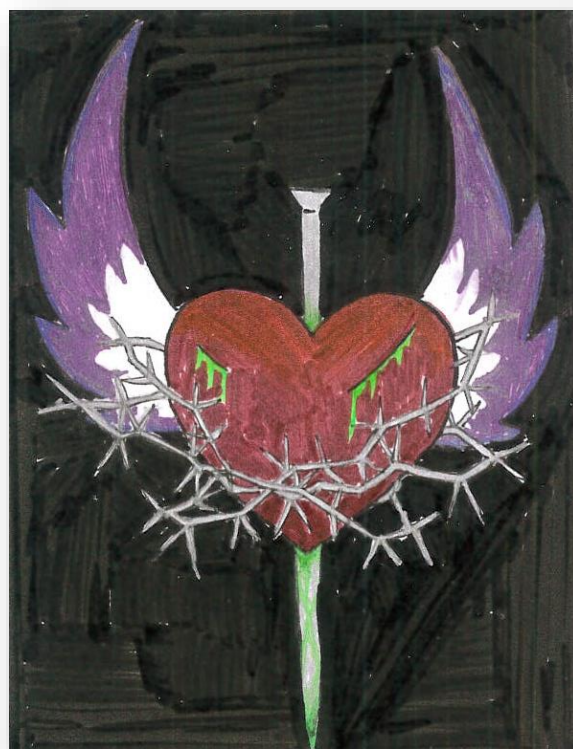
Suzana Lipanje, 2. S

DRUŽINA

Družina je ena in nezamenljiva.
Družina pomeni, da imaš ob sebi ljudi,
ki te imajo neizmerno radi,
te spoštujejo in pomagajo
v najhujših časih so ob tebi,
prav tako
v najlepših časih so ob tebi.
Bogat si, ko imaš
nekaj prijateljev, ki jim lahko zaupaš,
ter streho nad glavo.

Emina Bešić, 3. S

ŽIVA VODA

Živa je voda mrtvih ljudi,
ko čez kamne skače
in se v soncu blešči,
ko vanjo je uprtih
na stotine rajnkih oči.

Kako je čista,
kako brez skrbi,
kako se sveti v svetlobi
pomladnih teh dni.

Živa je, živa,
voda mrtvih ljudi,
ko teče mimo telesa,
ki kar ne strohni.

Grobovi so stari,
a zemlja je sveža,
cvetovi veneči,
le vodi se ljubi še teči,
kot da pripoveduje nam
zgodbo o sreči.

Voda, ki je bila,
če je temu verjeti,
na našem svetu
že pred tisoči leti.

Ubija se, ko se meče na
kamnito sivino,
ko s seboj nosi
plastiko in pločevino.

Nihče ji ne prisluhne,
nihče je ne opazi,
niti ne misli o bolečini,
ki se skriva v njeni globini.

Kdaj pa kdaj tu počije popotnik,
ki poklekne na mah zeleni,
ki spiže požirek
in s tem izve nekaj več o svetlobi,
še več pa o temi.

Voda pa samo teče naprej,
le polglasno žubori,
med skalami in drevesi,
med duhovi tistih,
ki jih že dolgo več ni.

Živa je voda mrtvih ljudi,
in voda ni kri,
a če ne bomo pazili nanjo,
kaj kmalu bomo mrtvi prav vsi.

Tajda Hvala, 4. NT

KOVAČI SREČE

Star pregovor je,
da strah je znotraj votel,
zunaj ga nič ni.
In včasih je prevelik,
da človeku bi pogledal v oči.

Strah nas je stopiti v neznano
iz udobja tja, kjer ni varnosti
in težko je narediti korak,
če močne volje in poguma ni.

Sami sebi smo kovači sreče,
sami sebi si kujemo poti.
Je treba verjeti vase,
narediti nekaj zase,
premagati strahove,
ki prevečkrat so ovira do lepih stvari.

Strah nas je poraza,
strah nas je občutka nemoči.
Strah nas je izraza,
ki pove človeku več kot sto stvari.
Vendar če ne tvegamo,
nikoli ne izvemo,
kaj lahko imeli bi,
če bi brez skrbi
zleteli proti sanjam svojih dni in noči.

Maruša Komljanec Ban, 5. ŽT

- Janezek, povej mi dva zaimka!
- Kdo, jaz?
- Pravilno!

S TABO

Se ti ne javim,
ker zate nisem dosegljiva,
se pred tabo pojavim,
ker sem postala neuničljiva.

Te v oči nisem pogledala,
si vedel, zakaj je tako,
sem mimo tebe zagledala,
da ljubiš me še močno.

A bo bolečina velika,
nisem več tvoja,
tvoje srce zanika,
a obveljala bo moja.

Bo pokazalo sonce,
smer do mojega srca,
a jaz se bom ozrla,
ne bom še enkrat dosegla dna.

O njej mi marsikaj poveš,
mene ne zanima,
komaj ko se ti zaveš,
med nama je tišina.

Karolina Sodnik, 5. ŽT

LJUBEZEN

Moja ljubezen do tebe je kot sijoče sonce.
Tvoj obraz me spominja na plamen ognja.

Skupaj smo kot ogromna rumena
sončnica.

O dragi.

Popoln spremljevalec moje duše.

Sončni zahodi so rdeči,

nebo je modro,

všeč so mi jesenski dnevi,

a ne toliko, kot bi rada tekla s teboj,

med padajočimi listi v drevoredu.

Oh dragi.

Tvoje roke so kot sončni žarki na poletni
dan.

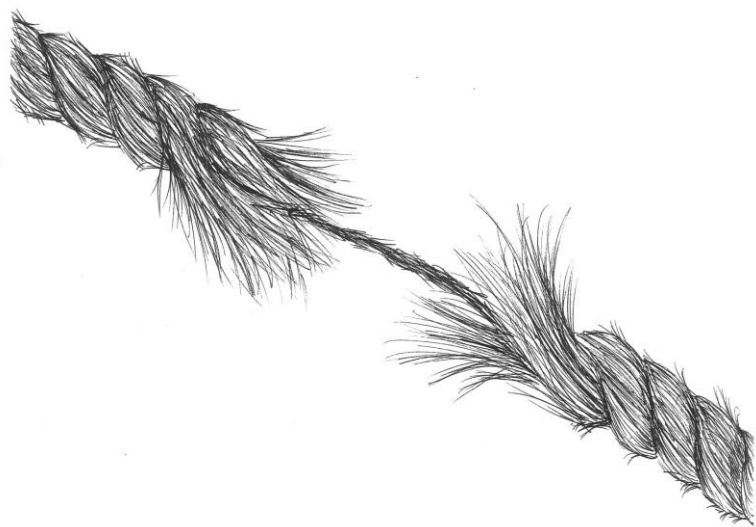
Tvoj nebeški obraz,

tvoja čista duša,

tvoj pogumni dih.

Kako bi lahko gledala na koga drugega,
ko pa je naša čudovita sončeva ljubezen
tako močna?

Emina Bešić, 3. S

SANJE

Sem videla te,
to so bile le sanje.

Sem čutila te,
sem že pozabila nanje.

Sem pozabila tvoj dotik,
a tvojih rok ne.

Sem pozabila tvoj poljub,
me ljubiš, se ne ve.

Sem leta te čakala,
v sanjah si moja trdnjava.

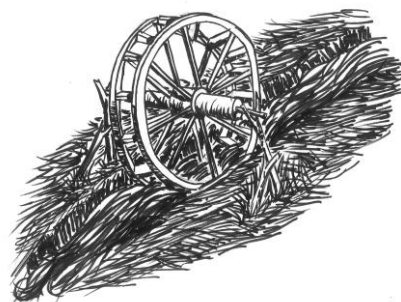
Nosiš me na rokah,
porivaš sovražnike v tla.

Mimo naju v sanjah hodi
tisti, ki me ljubil je,
ti si ga omamil,
da za vedno pozabi me.

Sedaj sva le midva ostala,
je ljubezen trdna kot skala,
ovita v bolečine,
s tabo vse odrine.

Sva ljubezen na naju prikovala,
pa čeprav sva se spraševala:
Koliko zmoreva midva?
Sva sposobna biti dva?

Karolina Sodnik, 5. ŽT

SRCE NE VE

Vprašala sem te,
a bi vzel me nazaj,
vprašala sem te,
a bi popeljal me v raj.
Ostal si brez besed,
kako naj pogledam te spet.

Ne vem, kaj naj mislim si.
Ne vem, kaj srce si želi.
Ostal si brez besed,
kako naj pogledam te spet.

Srce ne ve,
kaj naj stori,
a ljubiš me ti?
Srce ne ve,
kaj pravo je, pravo zame.

Imela sem te le za prijatelja,
pa nekaj čudnega sem te vprašala.
Ostal si brez besed,
kako naj pogledam te spet.

Maruša Komljanec Ban, 5. ŽT

- Janezek, koliko je 8 na pol?
- Podolgem ali počez?
- Kako to misliš?
- Podolgem je 3, počez pa 0!

- Mami, profesor se je razjezil, ker nisem vedel, kje so Alpe, potarna Janezek.
- Drugič naj si sam zapomni, kam daje svoje stvari, a ne?

***I FELL IN LOVE
WITH AN ANGEL***

I fell in love with an angel,
for all that he had
and all that he gave.

I fell in love with an angel,
with his golden halo
and his bright white wings,
with the stuff from myths and legends,
with the things that've never been.

I fell in love with an angel
as he fell down from heaven,
beaten and bruised
and yet still believing
that miracles were real

I fell in love with an angel,
for the way he held my hand,
for the way he guided me
and kept me safe at night.

I fell in love with an angel,
because he was just like me,
broken down and sad and angry,
with deep eyes that hid regret and pain.

His feathers were in tatters
and his halo slightly crooked
but he still helped,
He hoped and prayed
that one day all would be okay.

I fell in love with an angel
as I saw him falling from the sky,
Just a lonely little star
landing on our earth.

I fell in love with an angel,
because he showed me
how to smile and how to laugh and cry
Because he showed me how to love.

I fell in love with an angel
as he fell in love with humanity.

Tajda Hvala, 4. NT

SONETNI VENEC O MAMI

Mama, tvoj nov venec večno naj se vije,
iz pet sonetov ti tako ga spleta,
da magistrale, pesem večkrat peta,
vseh drugih skupaj veže harmonije.

Iz njega izvira, vanj se izlije
po vrsti pesem vsakega soneta,
prihodnje v prednje koncu je začeta,
enak je pevec vencu poezije.

Vse misli izvirajo iz ljubezni ene
in kjer čez dan v sanjah so zastale,
zbudijo se kot zaželenne.

Ti si življenje mojega magistrale,
glasila si iz njega, ko ne bo več tebe.
A sreča moja bo spomin in tvoje hvale.

A sreča moja bo tebi v spomin in tvoje hvale
in tvoj trud bo poplačan,
ko smeh na licu mojem vsak dan bo pričaran,
zaradi tvoje srčne zale.

Neutrudno in ponižno si svoje življenje vodila,
pomagala vsem kljub bremenom
si znala prijetno in zvesto slediti,
da si vse najdražje do sreče pripeljala.

Vse misli moje izvirajo iz ljubezni edine,
četudi na trenutek bi tu in tam zastale,
ker ti si me naučila, da se grde misli prežene.

Gojila si up v boljši jutri,
znala vedno brezpogojno odpustiti,
moje srce vedno iz bolečine prebuditi.

Moje srce vedno iz bolečine prebuditi,
kot Slovenki ljubezen do domovine si zbudila
in z bridkostjo v srcu jo gojila
ter zvesto me učila kako ljubezni slediti uspešno.

Ko so se temni oblaki na obzorju prikazali,
ti neutrudno si jih prepodila
in z menoj si pogumno v bran hodila,
da sva z lahkoto tvoje in moje cilje zasledovali.

Ko duša kdaj je tvoja kleknila,
tam bila sem jaz v oporo trdno,
tako si spet kmalu v življenje stopicala.

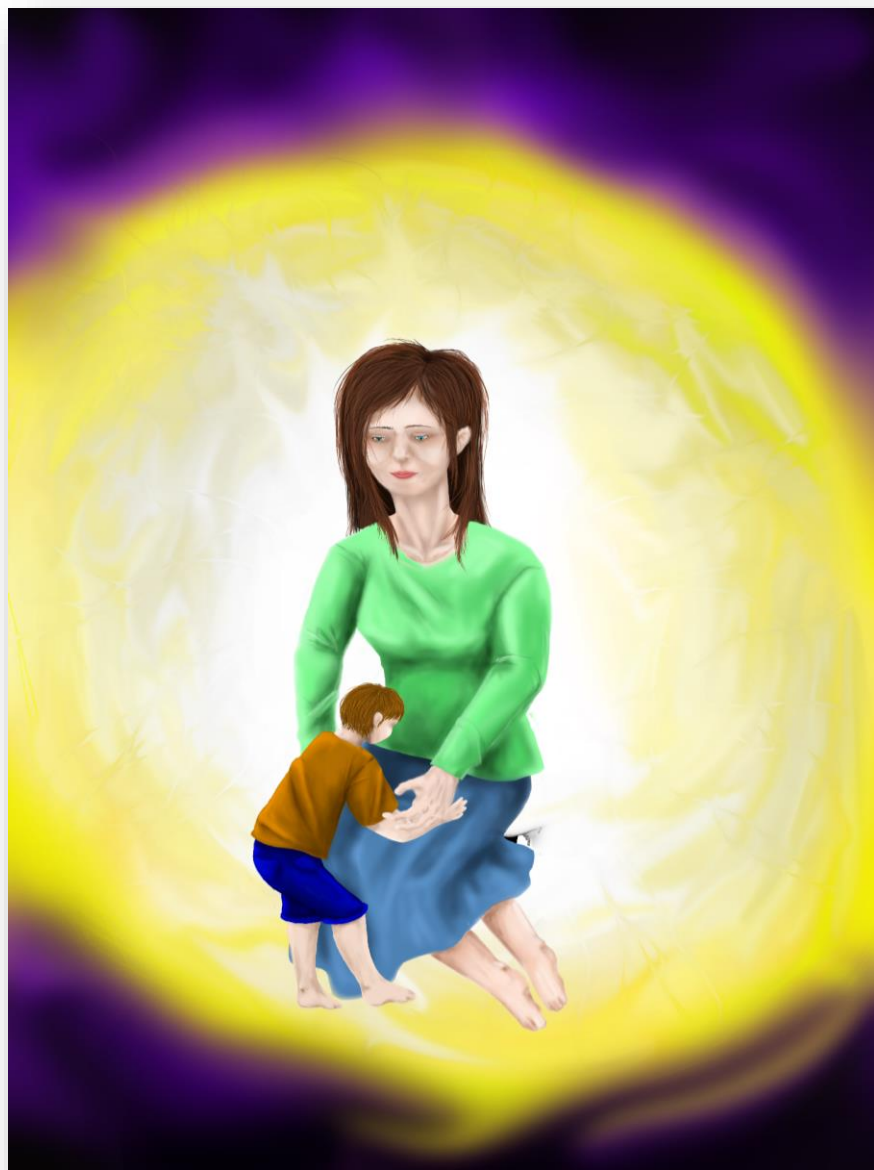
Bridkosti tvoje srce poznalo ni nikoli
le pogum, lepoto in ljubezen tvojo;
Aurora vedno zvesto stala je na poti tvoji.

Aurora vedno zvesto stala je na poti tvoji,
kot bi ti kraljica dobrih src bila,
kako življenja si se veselila,
nikoli, nikoli nisi se znašla v zmoti.

Veselje tvoje je vsem nam v ponos,
odpadlo s tabo je vse staro.
Sprehod življenja s tabo bil nam je za šalo,
zavidljivim je tvoja sreča njim šla pod nos.

Otroke naše učili bomo o tvoji slavi,
da nebi pozabili ti slediti,
kajti le-tako postali bodo ta pravi.

In toplo sonce naj ti večno sije,
in vetrič skrbi odbije,
mama, tvoj nov venec večno naj se vije.

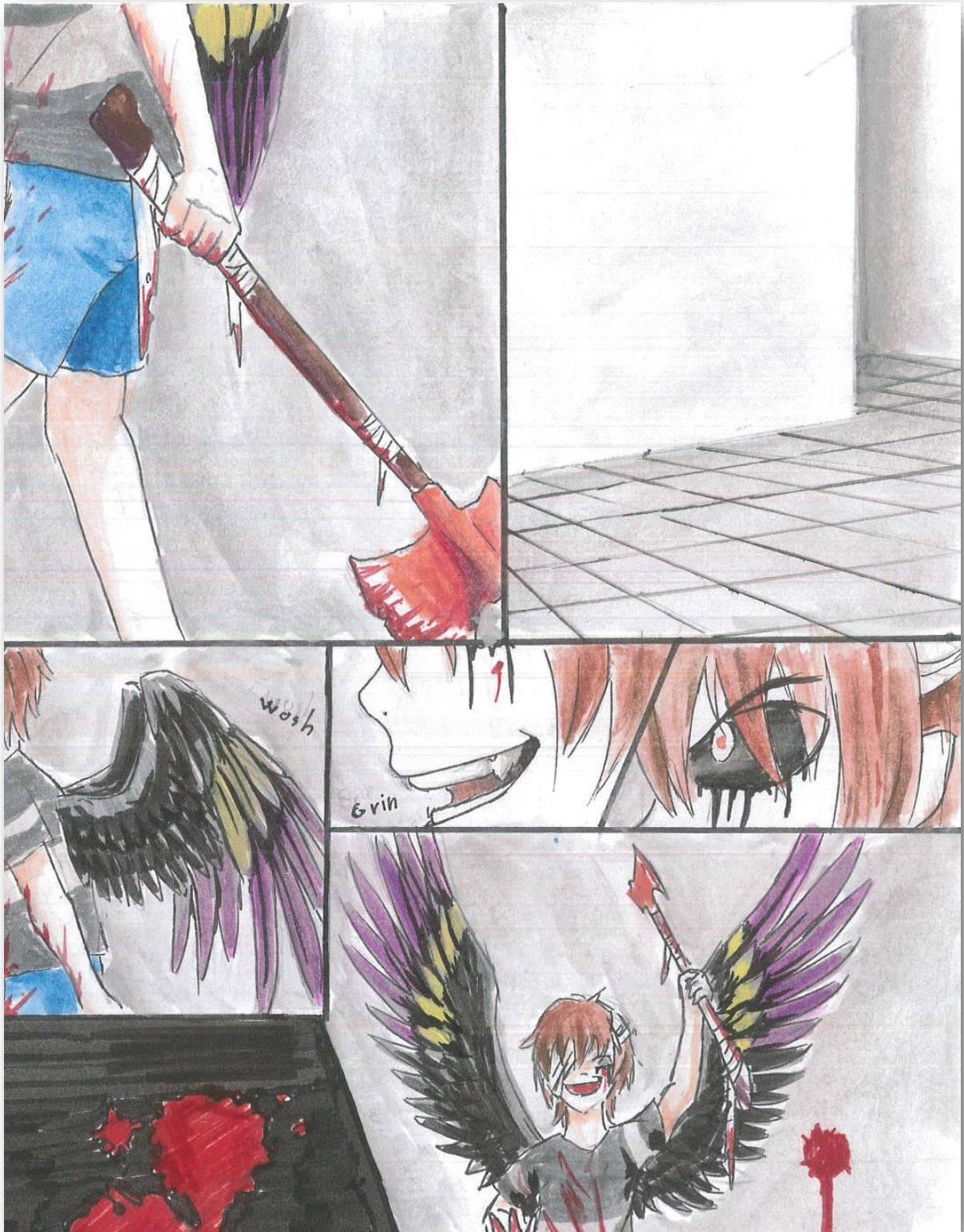

Magistrale

Mama, tvoj nov venec večno naj se vije,
A sreča moja bo tebi v spomin in tvoje hvale,
Moje srce vedno iz bolečine prebuditi,
Aurora vedno zvesto stala je na poti tvoji.

Neja Mihelj, 2. KT

Strip I.

WE WERE YOUNG

She looked around the room. She looked at Ethan, the boy who was broken so many times, life bringing him down again and again, but he managed to stand up, taller than ever before. She looked at Noah, lying in bed, his eyes shining with love, hiding hints of worry, how he always wanted to save everyone, even if he wound up getting hurt in the end, how he was perfect by almost every single one of society's standards, but just wanting happiness and knowing how to achieve it. She looked at Rose, in her wheelchair, her hands at her sides, how she didn't care what the world thought of her, how she was always up for adventures, how her eyes hid pain, not showing it to anyone around her, somehow knowing just what to do in every given moment. And then she thought of Tim, a few floors below them, lying in his bed, his parents by his side, how he went looking for a girl he barely even knew, not knowing what he'd find, not knowing how dangerous it'd be for him, but not giving up.

She looked down at her hands again, seeing the scratches on them, knowing there were still bruises on her ribs and stomach. She didn't even know how many injuries they all had combined; her, with her bruises from the beatings, Ethan, suffering the same, only for so much longer, with bruises and cuts on his hands, legs and ribs, Rose, with her broken leg, burns on her arms, sitting in a wheelchair, Noah, with a bullet wound in his stomach and Tim, with bruises and burns and cuts down his body. They have all bled and been hurt so much, over and over and over again.

They didn't choose this; they'd be crazy to. They were so young, and they all knew they didn't deserve to go through what the world threw at them. They somehow came out on the other side, with their bodies bruised and bleeding and their minds scarred, but they made it. And people are going to say that they're stronger because of that, but deep down they all knew that if they could choose, they'd never go through it again, no matter what.

(odlomek iz romana The colorful death)

Tajda Hvala, 4. NT

Strip II.

Prazniki prihajajo

VELIKONOČNO KOSILO

Če ne veste, kako bi presenetili svoje bližnje ob velikonočnih praznikih, imamo nekaj idej za vas. Za glavno jed vam predlagamo svinjsko ribico, pečeno v listnatem testu, špinačni pire, zelenjavni narastek, jabolčno omako s hrenom in sotirano zelenjava. Recept je za štiri osebe.

1. SVINJSKA RIBICA PEČENA V LISTNATEM TESTU:

Sestavine:

- ❖ 1 kos svinjske ribice (60 dag)
- ❖ 250 g listnatega testa
- ❖ sol
- ❖ poper
- ❖ timijan
- ❖ oljčno olje
- ❖ jajce za premaz

Priprava:

Meso začinimo s soljo in poprom, dodamo malo timijana ter olivnega olja. Meso pustimo v marinadi in med tem zvaljamo testo. Svinjsko ribico nato najprej spečemo v ponvi, da postane lepo zapečena ter jo nato zavijemo v razvaljano testo in premažemo z razžvrkljanim jajcem. Pripravljeno pečenko pečemo približno 30 minut v predhodno ogreti pečici pri 180 stopinjah Celzija.

2. ŠPINAČNI PIRE:

Sestavine:

- ❖ 800 g krompirja
- ❖ 50 g masla
- ❖ 1,5 dl mleka
- ❖ 1 dl kisle smetane
- ❖ 100 g špinače
- ❖ sol

Priprava:

Olupljen krompir skuhamo v slanem kropu, odcedimo in vročega pretlačimo. Medtem ko se kuha krompir, očistimo špinačo in jo drobno sesekljamo. Zavremo mleko, dodamo špinačo in pustimo vreti dve minuti. Špinačo v mleku zmiksamo, dodamo maslo in vse skupaj dodamo krompirju in z metlico dobro premešamo. Na koncu dodamo še kislo smetano.

3. ZELENJAVNI NARASTEK:

Sestavine:

❖ 50 g masla	❖ poper
❖ 2 dl mleka	❖ muškatni orešček
❖ 50 g moke	❖ maslo
❖ 3 jajca	❖ drobtine za modelčke
❖ sol	❖ 250 g poljubne zelenjave (korenje, brstični ohrovt, brokoli)

Priprava:

Iz masla, moke in mleka pripravimo bešamel. Dodamo sol, poper in muškatni orešček ter počakamo, da se ohladi. Medtem očistimo, na drobno narežemo in do polovice (zelenjava mora biti še trdikasta) skuhamo zelenjavo. Mlačnemu bešamelu primešamo jajca in dodamo odcejeno zelenjavo. Pripravljeni maso nadevamo modelčke, ki smo jih predhodno premazali z maslom in potresli z drobtinami. Narastke spečemo v predhodno ogreti pečici pri 180 stopinjah Celzija. Pečemo jih približno 20 minut, čas pečenja je odvisen od velikosti modelčkov.

4. JABOLČNA OMAKA S HRENOM:

Sestavine:

- ❖ 1 jabolko,
- ❖ limonin sok,
- ❖ 0,5 dl vode,
- ❖ 10 g masla,
- ❖ 10 g sladkorja,
- ❖ 20 g hrena,
- ❖ sol
- ❖ poper
- ❖ 1 dl kisle smetane

Priprava:

Jabolka očistimo, narežemo na krhleje ter pokapamo z limoninim sokom. Nato jih zdušimo z dodatkom masla in vode in sladkorja. Dodamo nariban hren, sol, poper in vse skupaj zmiksamo, da postane gladka omaka in dodamo kislo smetano.

5. ZELENJAVA SOTIRANA NA MASLU:

Sestavine:

- ❖ 40 dag poljubne zelenjave (korenček, brstični ohrovt, brokoli ...)
- ❖ 5 dag masla

Priprava:

Zelenjavo očistimo. Korenje olupimo in poljubno zrežemo, brokoli razrežemo na majhne cvetke in brokoli prerežemo na polovičke.

Zelenjavo skuhamo v slanem kropu, odcedimo in na hitro prepražimo na maslu.

ZA DESERT: OREHOVA POTIČKA S SKUTNO PENO IN JAGODNO OMAKO:

Kvašeno testo:

- ❖ 50 dag mehke moke
- ❖ 2 dag kvasa
- ❖ 2,5 dl mleka
- ❖ 2 rumenjaka
- ❖ 10 dag masla
- ❖ 8 dag sladkorja
- ❖ 1 vanilin sladkor
- ❖ limonina lupinica
- ❖ 2 žlici ruma
- ❖ 1/2 čajne žličke soli

Nadev:

- ❖ 1,5 dl mleka
- ❖ 4 dag masla
- ❖ 8 dag sladkorja
- ❖ 35 dag mletih orehov
- ❖ 5 dag piškotnih drobtin
- ❖ 1 vaniljev sladkor
- ❖ 5 dag medu
- ❖ 1 limona
- ❖ 2 beljaka
- ❖ 1 žlica cimeta
- ❖ 1 žlica ruma

Priprava testa:

Iz kvasa, ene jedilne žlice moke, malo mlačnega mleka in sladkorja pripravimo kvasni nastavek. Posebej pripravimo mlečno mešanico tako, da maslo stopimo, dodamo mlačno mleko, rumenjaka, sladkor, vanilin, sol, rum in nastrgano limonino lupinico ter dobro premešamo. Vzhajan kvasni nastavek primešamo moki in dodamo mlečno mešanico in vgnemo kvašeno testo. Testo prestavimo v pomokano skledo, pokrijemo in vzhajamo. Med tem časom pripravimo nadev.

Nadev:

Mleko, maslo in polovico sladkorja zavremo. Z njim poparimo orehe. Dodamo med, piškotne drobtine in začimbe. Stepemo trd sneg iz beljakov, v katerega vtepemo preostali sladkor. Sneg primešamo še vročim orehom.

Dobro vzhajano testo razvaljamo na 0,5 cm na debelo. Še mlačen nadev razdelimo po testu in ga enakomerno razmažemo. Testo zvijemo, damo v pomaščene modelčke. Potičke pustimo, da ponovno vzhajajo ter jih nato spečemo v pečici pri temperaturi 180 stopinj Celzija. Čas pečenja je odvisen od velikosti potičk. Porcijske potičke pečemo približno 12 minut.

SKUTNA PENA:**Sestavine:**

- ❖ 100 g albuminske skute
- ❖ 20 g sladkorja
- ❖ 10 g vaniljevega sladkorja
- ❖ 0,25 l stepene sladke smetane
- ❖ 2 listi želatine
- ❖ limonina lupina

Priprava:

Skuto pretlačimo, rahlo sladkamo, odišavimo z limonino lupino in vaniljevim sladkorjem. Lističe želatine namočimo v hladni vodi, zmehčane liste ožamemo in raztopimo v vodni kopeli. Želatini dodamo malo smetane, da se lepše poveže in jo med stalnim mešanjem dodamo skuti. Na koncu še na rahlo primešamo stepeno sladko smetano. Peno pustimo za 30 minut v hladilniku, da postane bolj čvrsta, nato pa jo nadevamo v dresirno vrečko.

JAGODNA OMAKA:**Sestavine:**

- ❖ 250 g jagod
- ❖ 25 g sladkorja
- ❖ limonin sok

Priprava:

Jagode očistimo in opremo. Polovico jagod narežemo na majhne kocke, potresemo s sladkorjem v prahu in pokapamo z limoninim sokom. Preostale jagode prevremo in spasiramo ter sladkamo po okusu.

Besedilo in fotografije: Andrejka Pisk Rutar

KO ZADIŠI IZ SLAŠČIČARNE

ČOKOLADNO KAMELNA REZINA

Mandljev podstavek:

- ❖ 125 g sladkorja v prahu
- ❖ 125 g masla (sobna temperatura)
- ❖ 125 g mletih mandljev
- ❖ 2 jajci
- ❖ 20 g kakava v prahu

Priprava:

Stepaj maslo in sladkor, dodaj mandlje in dobro zmešaj, dodaj jajca in stepaj. Na koncu dodaj presejan kakav. Maso napolni v dresirno vrečko, brizgaj v model 30 x 25, enakomerno pogladi maso in posuj z nasekljanimi bučnimi semeni. Peci na 170°C cca 10 minut.

ČOKOLADNI MOUSSE:

Sestavine:

- ❖ 375 g čokolade
- ❖ 375 g mleka
- ❖ 6 listov želatine
- ❖ 120 g karamela
- ❖ 190 g smetane (stepene)

Priprava:

Mleko zavri, zlij ga čez čokolado in karamel, dodaj ožeto želatino in dobro zmešaj. Če masa ni gladka, jo zmešaj s paličnim mešalnikom. Ohlajeni kremi dodaj stepeno smetano.

KAMEL:

Sestavine:

- ❖ 150 g sladkorja karameliziraj na nizkem ognju
- ❖ 150 g masla
- ❖ 150 g smetane

Priprava:

Ob stalnem mešanju na majhnem ognju karameliziraj lešnike, nato dodaj maslo, stopi, dodaj mlačno smetano, mešaj. Daj v posodo, da se ohladi. Karamelo lahko hraniš v kozarcu v hladilniku.

KAMEL Z LEŠNIKI:

Recept je enak kot za karamel, le da na koncu v karamelno omako dodamo 120 g seseklanih lešnikov.

Besedilo in fotografija: Mateja Nagode

NEKAJ IDEJ ZA POMLADNE IN VELIKONOČNE POGRINJKE

Fotografije: Cvetka Jandrić

Črkovni sudoku

Namesto števil v spodnjem sudokuju uporabite črke: A, E, O, P, T, Z.

Ko boste rešili sudoku, s premešanjem črk na označenih poljih v vsakem pravokotniku (s šestimi polji) poiščite iskane besede.

P	T				E
			A		T
		O			Z
A	E	Z	O		P
	A	P			
O			P	E	A

1. Daljša pesnitev (npr. Odiseja)
2. Steza
3. Akademski pevski zbor
4. Hčerini mož
5. Grški pisec basni
6. Odločilna, šahovska ...

____ _
____ _
____ _
____ _
____ _
____ _

Pripravila: Nežka Černe Gec

- Janezek je dolga leta hodil v šolo skupaj s svojim psom. Potem pa sta se lepega dne ločila.
- Zakaj pa?
- Pes je diplomiral.

- Kaj dobiš, če križaš psa s kalkulatorjem?
- Prijatelja, na katerega lahko vedno računaš.

- Janezek, povej, kako lahko nekdo naredi toliko neumnih napak v enem samem dnevu? zanima profesorja.
- Zgodaj vstane.

- Kako si opravil kontrolke? zanima mamo.
- Pri vsakem predmetu sem dobil skoraj 100 odstotkov.
- Kako to misliš, skoraj 100?
- No ja, dobil sem obe ničli.

Profesorica biologije učencem kaže fotografije različnih živali.
- Janezek, katero žival imaš najrajši?
- Ocvrtega piščanca.

- Janezek, povej mi stavek, ki bo vseboval sladkor!
- Pijem kavo.
- Ja, kje pa je sladkor??
- V kavi.

- Janezek, kaj je rekel oče, ko je videl tvoje spričevalo?
- Naj kletvice izpustim?
- Seveda.
- Potem pa ni rekel ničesar.

Kje lahko spremljate dogajanje na naši šoli?

https://www.youtube.com/channel/UCPRxE_FN_fQByNBRvAHIHcA

<https://www.facebook.com/BIOSNG>

https://www.tiktok.com/@bios_sempeter